

ובדברו על חסידי קוצק בכלל ועל דרכי השפטו של חמיו אמר :

“אצל חממי זצ”ל בקוצק היו שתי כתות חסידים ; כתה אחת קלטה את האורות בשבתם על דף גمرا, והכתה השנייה – בשבתם על כוס יי”ש. לאלה האחרונים הכניס את האורות למחם במוטות-יעז. לאחר פטירתו זצ”ל הראשונים נשאו אנשים גדולים, והאחרונים אלה שישבו על הocus נשאו שכורים פשוטים...”

וסיים : “חמי האדמו”ר מקוצק זצ”ל העלה רבים מהחסידיו למדרגות גבוהות, אבל הם “נפלו” מן המדרגות מפני שלא למדו גمرا”.

מקוצק קיבל את הסיסמא וחזר ושינה אותה לתלמידיו וחסידיו שעיקר גדול בעבודת הבורא הוא לימוד תורה הקדו-שה. “הרבה דרכים לעבודת הבורא – היה אומר – והדרך הטובה להגעה לעבודת הבורא היא עיי לימוד תורה”.

פרק ד.

נעשה רב

הרבענות בפאראצעוו

(תרכ”ג – תרכ”ו)

ארבע שנים אחרי פטירת חותנו, האדמו”ר מקוצק, החל מלהיות סמוך על שולחן אחרים. בשנת תרכ”ג נתקבל לרבי העיר פאראצעוו ו עבר לגור שם.

עוד בהיותו בקוצק, אחרי הסתלקות האדמו”ר מקוצק,